

Az 1978. év Bedő Albert-díjasai

GERDEI JÓZSEF
ERDÉSZ

Bakócán 1919-ben született. Erdészeti szolgálatát 1937-ben kezdte el. Végigjárta a szakmai előmenetel minden lépcsőfokait: volt erdőlegény, erdészgyakornok, erdőőr, erdész, a felszabadulás után pedig kerületvezető erdész és üzemegységvezető. Kereken negyedszázada, 1953 óta a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság sellyei erdészetének vezetője.

Példája azoknak az erdészeknek, akiknek a vállán szilárdan nyugszik erdőgazdaságunk, akik az átszervezések és személyi változások kritikus időszakait is áthidalva a termelés frontjának legnehezebb parancsnoki posztján rendíthetetlen hivatástudattal, kitartással és nagy szaktudással közvetlenül irányítják a munkát. Példaképe a kötelességteljesítésnek, a fegyelmettségnek, a leküzdhetetlen akadályt nem ismerő gyakorlatiasságnak, s ugyanakkor az emberségnek és nemegyszer a kemény bátorságnak is. Mindez elmondható GERDEI JÓZSEF erdészetvezetőről — aki ebben a beosztásban univerzális szakember, és

akinek szakmai teljesítményét nehéz számokban megfogalmazni, vagy valamely részterületen felmutatott speciális eredménnyel jellemezni. Bár önmagában is sokat mond az a tény, hogy vezetői működésének 25 éve alatt a területre nézve az erdőgazdaság harmadik legnagyobb erdészetében mintegy 750 000 m³ fát termeltek ki, 2500 ha-on végeztek természetes felújítást és a mezőgazdasági művelésre alkalmatlan területeken 550 hektár új erdőt telepítettek eredményesen. Nagy gondot fordított a csemetekertek kezelésére, a szaporítóanyag termesztésére is; évente mintegy 8—10 millió darab lombos és fenyőcsemetét neveltek erdészetében.

Jellemző tulajdonsága a szakmai újdonságok és azok alkalmazása iránti aktív érdeklődés. Számos újítása, újítási javaslata volt. Az országban először a sellyei erdészet területén végeztek helikopteres vegyszeres gyomirtást az erdősítésekben. A Dráva menti síkvidéki erdők felújítása során pedig kiterjedten alkalmazzák a Gerdei-féle pásztás talajelőkészítési módszert és annak eszközét, a pásztás talajelőkészítőt.

Kiváló szolgálati érdemeit számos alkalommal méltányolták. A „Kiváló Dolgozó” jelvényt három alkalommal, az „Erdészet Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetést két alkalommal kapta meg. Tulajdonosa a „Kiváló Újító” jelvény bronz fokozatának is. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa pedig a „Munka Érdemrend” bronz fokozatát adományozta részére. Népszerű közéleti ember és kiváló társadalmi munkás is. 1947 óta párttag, 1954 óta pedig tagja egyesületünknek. Különösen a terepi szakmai bemutatók szervezésében nyújtott nagy segítséget a helyi csoportnak, illetve a központi szervezésű rendezvényeknek.

BOTOS GÉZA
ERDŐMÉRNÖK

1926-ban Debrecenben született, erdészcsaládból. Tanulmányainak elvégzése után 1950-ben szerezte meg az erdőmérnöki oklevelet. 1951-ben került Debrecenbe üzemvezetőként. Később az erdőgazdasági fásítási, majd szakirányítási csoportvezetőként dolgozott. 1967 óta a MÉM Debreceni Állami Erdőfelügyelőségének vezetője.

Az Alföld, ezen belül Hajdú-Bihar megye erdősültségének növelését, erdőállományának fejlesztését szolgálta több mint negyedszázadon keresztül. Kezdeményezése és irányítása mellett több mint 5000 hektár erdőtelepítés és fásítás létesült. Kiváló szakmai agitációs-propaganda munkával elérte, hogy a megye fátlan tájain a mezőgazdasági érdekekkel egyeztetett erdősávrendszer, majorfásítások, útkísérő- és csatornafásítások révén az erdők olyan több célú hasznosítása valósult meg, amilyennek az elérését a következő időszakban országos viszonylatban is egyik legfontosabb erdészeti feladatulknak tartunk.

Úttörője volt a jóléti erdőgazdálkodás megvalósításának. Kezdeményezője és irányítója a debreceni Nagyerdő szakszerű rekonstrukciójának, a város

környéki erdős-pusztákon jóléti erdőgazdálkodás kialakításának. A jórészt már túltartott faállományú Nagyerdő felújításának olyan módszerét dolgozta ki és valósította meg, amely az őshonos tölgyek uralkodó szerepének megőrzésével rövid idő alatt helyreállítja a természetszerű erdőképet. Munkája során mindig küzdött az ún. divatfajok alkalmazása ellen, ragaszkodott a megye termőhelyi és tájképi viszonyainak legjobban megfelelő, az erdők több célú hasznosítását legjobban szolgáló tölgyesek létesítéséhez, fenntartásához. Az erdészeti célok eléréséhez mindig kereste a kapcsolatot az állami és a társadalmi szervekkel; a potenciális szövetségesekkel való összefogásban látta az eredmények biztosítékát, jó példát adva ezzel egész szakágazatunk számára.

Támogatója a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás fejlesztésének, a termelőszövetkezetek erdész szakemberekkel való ellátásának. Kezdeményezésére jött létre — a tájon elsőként — Hajdúhadházán a termelőszövetkezetek erdőgazdálkodási közös önálló vállalkozása. Ezt a megyében még másik három követte.

Eredményes munkálkodását eddig a „Kiváló Dolgozó” jelvény és az „Erdészeti Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetés két alkalommal ismerte el.

BOTOS GÉZA közismerten az egyik legjobb egyesületi aktivistánk. Hosszú idő óta kiváló eredményekkel vezet debreceni helyi csoportunkat. A kötelességtudó, lelkiismeretes, pontos és öntevékeny csoporttitkár példaképe. Egyik alapító tagja és mindvégig lelkes munkása az „Erdők a közjóért” szakosztályunknak, számos kihelyezett központi és helyi rendezvényünk neki köszönheti sikerét. Az Erdő-nek jótollú szakírója és a szerkesztő bizottság aktív tagja. Még 14 különféle társadalmi szervezetben folytat tevékenységet, tagja az MTESZ Hajdú-Bihar megyei Szervezete elnökségének is.

BAKKAY LÁSZLÓ
ERDŐMÉRNÖK

Az egykori Abaúj-Torna megyében fekvő Hilyón született 1912-ben. Nagypapjának, apjának példáját követve az erdészhiivatást választotta életpályájának. Erdőmérnöki oklevelét 1934-ben szerezte meg. Az akkori nehéz életkörülmények között nem tudott mérnöki munkakörben elhelyezkedni. Erdőőrként és alkalmi munkákból tartotta fenn magát, amíg végül 1936-ban alföldfásítási mérnöként állami szolgálatba léphetett.

1939-ben a bustyaházai erdőigazgatóság dolhai erdőhivatalának beosztott mérnöke lett és az itt eltöltött három év alatt a magashegységi erdő- és vadgazdálkodás terén szerzett tapasztalatokat. Ezt követően a szabadkai és a tompa-kelebiai állami erdőket kezelte, mígnem behívták katonának. A hadi szolgálat és a hadifogság után 1945 őszétől ismét az Alföldön, a bugaci erdőhivatal vezetőjeként, majd a Bács-Kiskun megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési előadójaként folytatta üzemi munkáját. Kecskemétről Budapestre, az akkori Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumának Erdőfejlesztési Osztályára helyezték. Az 1954-ben felállított Országos Erdészeti Főigazgatósághoz, ahol az Erdőrendezési Főosztály csoportvezető főmérnö-

keként, az Erdőgazdasági Főosztály vezetőhelyetteseként, 1964-től pedig (az OEE megszüntetéséig) a Vadgazdálkodási és Vadászati Főosztály osztályvezetőjeként dolgozott. 1967-től a Vadbiológiai Állomás vezetője volt, 1973-tól az Országos Trófea Bíráló Bizottság elnöke.

Szakmai tevékenységére először az erdőművelési munka volt a jellemző. A felszabadulás utáni évtizedben döntő jelentőségű volt az elmaradt tisztítások és gyérítések felszámolása, az élőfakészlet minőségi javítása érdekében a hirtelen felduzzadt államerdészeti személyzet egységes, korszerű szemléletének kialakítása. Ezt a szemléletet és gyakorlatot formálta, a közvetlen termelésirányítók szakképzett-ségét szilárdította a közreműködésével készült Erdőnevelési Utasítás. Kiemelkedő jelentőségű munkája volt még a szürkenyár magról történő csemete-termesztésének megoldása és üzemi bevezetése.

További pályafutását teljes egészében a magyar vadászat fejlesztésére fordította. Eredményes munkát végzett világhírű nagyvadállományunknak és vadászatanak fejlesztése terén, komoly erőfeszítést tett a táji vadgazdálkodás alapjainak lerakása érdekében. Vadgazdálkodásunknak minőségi fejlődésében nagy szerepe van következetes, nagy hozzáértéssel végzett bírálati és oktató-nevelő munkájának. Szakmai megfigyelései, elemzései, iavaslati sok segítséget nyújtanak a minisztériumi szerveknek a vadgazdálkodás elvi irányításában. Nemzetközileg is elismert szakember, a nemzetközi vadászati kiállításokat megelőző trófeabírálatokra számos esetben kap meghívást zsűritagként.

BAKKAY LÁSZLÓ aktív, lelkes társadalmi munkás. Hosszú időn át volt az országos elnökségnek tagja. Ő kezdeményezte az egyesületen belül a vadgazdálkodási szakosztály létrehozását, amelyet azután hosszú időn át vezetett. Számos előadást is tartott a szakmai továbbképzés keretében.